

MIKKELS FØRSTE SKOLELEDAG

Den første ud af cirka 2000 skoledage kan være en nervepirrende oplevelse - både for børnene og for forældrene

Vi skruer tiden tilbage til 15. august. Klokken er tæt på halv ni på denne solrige tirsdag morgen, da seks-årige Mikkel dukker op foran Nørrebjergskolen i Odense. Han holder sine forældre i hånden, og på ryggen bærer han en skoletaske, der både er ny og mægtig.

Familien passerer de to dannebrogflag ved hovedindgangen og går ned ad den lange gang ned til det klasselokale, hvor Yngste B holder til. Da de er næsten halvvejs, drejer Mikkel hovedet og kigger sig i et splitsekund tilbage. Som om han lige skal sige farvel til det kendte og trygge, før han får øjeblikke senere for alvor tager hul på et nyt kapitel i sit liv:

Første skoledag. Den første af de rundt regnet 2000 skoledage, der venter de næste mange år.

- Velkommen, Mikkel. Du er godt nok skoleklar, siger klasse-lærer Dorthe Hjorth ved synet af drengens frejdige smil og det imponerende tornyster.

- Det håber vi da, at han er. I går sagde han nej til at komme i skole. I morges sagde han ja, svarer Mikkels far.

OGSÅ NYT FOR FORÆLDRENE

Sandheden er, at den klejne knægt dårligt nok er klar over, hvad det handler om. Han er en af de 865 drenge og piger med særlige vidtgående behov, som landet over tog hul på deres skolegang i august i år.

Mikkel lider af blandt andet voldsom epilepsi og får medicin i store doser, og selv om han eksempelvis er kvik ved computeren, er han mentalt som en tre-årig.

Første skoledag - og første lektion... Mikkel har både været oppe at stå og gå og kravle, før han finder tryghed i medhjælperen Maries favn.

Mikkel skal dele sangbøger ud sammen med Jonas. Her har det et formål, at han rejser sig op.

Det er derfor, han nu er elev på Nørrebrojskolen. En specialskole, der ikke alene er vant til at håndtere de 140 fysisk og psykisk udviklingshæmmede elever, der alle har svært – nogle endda umådelig svært – ved at tilegne sig de gængse færdigheder som dansk og matematik. Skolen er også vant til at håndtere forældrene, der ofte er usikre og spændte og bekymrede over, hvordan deres børn klarer skiftet til en ny hverdag.

Eller som klasselærer Dorthe Hjorth formulerer det:

- Det er ikke kun børnene, der har første skoledag. Det er også forældrene, der starter i skolen.

ADFÆRD ER DET VIGTIGSTE

I virkeligheden er det ikke epilepsien og de hyppige anfald, der bekymrer Jesper Nielsen og Malene Westergaard mest. Det er "alt det andet", der er med i Mikkels bagage:

- Han kan ikke koncentrere sig og sidde stille, og det er et held, han aldrig er kommet alvorligt til skade. I første omgang håber vi, at han kan lære noget om struktur og adfærd. At sidde stille og spise og forstå, at han ikke skal smide med ting, lægge hånden på en glohed kogeplade og kravle op på en reol og råbe "kom mor".

- Hvis det lykkes, er der håb om, at han også lærer noget. Lige nu er det ikke nødvendigt med de store regnestykker, siger forældrene.

De deltog i Nørrebrojskolens praktikdage før sommerferien og har "en god mavefornemmelse" af stedet. De tror, Mikkel kommer til at trives i Yngste B, som rummer 10 elever fra 0.-3. klasse.

Og mens Mikkel fra første sekund kaster sig ud i det nye – han undersøger tre bøtter med modellervoks sammen med

Mikkel får sin egen individuelle elevplan. Malene justeres løbende, men det er - som hans klasse-lærer siger - "et step ad gangen".

Farvel, mor ...
forældrene er sendt
uden for døren.

Det er ikke bare børnene, der har første skoledag. Forældrene starter også i skolen, siger klasselærer Dorthe Hjorth, som her taler med Mikkel's forældre - Jesper Nielsen (tv) og Malene Westergaard.

klassens ældste dreng Jonas - gør Dorthe Hjorth sit til, at forældrene også skal føle sig velkomne.

Hun viser dem blandt andet det bord, hvor Mikkel skal sidde i fællestimerne. Det er skubbet helt op i et hjørne og placeret bag en skærm, så han kan koble fra, når han brug for det. Men han er samtidig i kontakt med de andre elever, og det er nyt. I børnehaven var det ofte nødvendigt at isolere ham fra de andre børn.

KLAR TIL FØRSTE FLUEBEN

I Yngste B er det blevet tid til at isolere alle de forældre, der er dukket op, over en kop kaffe og et rundstykke, mens elever og lærere sætter sig på gulvet og holder årets første morgensamling.

Her bydes de i alt tre nye elever velkommen til, de vender sommerens ferieoplevelser, synger et par sange og laver en

lille bogstavleg - og samtidig observerer Dorthe Hjorth, at Mikkel vitterligt har svært ved at sidde stille. Han både går og kravler rundt om de andre, før han putter sig ind til medhjælperen Marie Greve og finder ro.

- Vi skal i første omgang give Mikkel tryghed og gøre ham fortrolig med vores rutiner og rammer. Det er okay, at han rejser sig, hvis der er et formål med det. Og det er der, hvis vi for eksempel beder ham hente kassen med vores sangbøger. På den måde kommer han op at stå en gang i mellem, siger hun og tilføjer:

- Når han kan sidde stille i rundkredsen, kan vi sætte det første flueben.

De skal nok nå det. Der er 1999 skoledage endnu ...